

BOG

ALTING KOMMER IGEN : GANGSTEREN MAZZACANIS FØRSTE SAG (/BOEGER/ALTINGKOMMERIGENGA NGSTERENMAZZACANISF%C3%B8 RSTESAGROMAN)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

Af Leonardo Palmisano (/forfattere/LeonardoPalmisano) (2021)

[\(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/\)](https://bibliotek.dk/da/search/work/)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A39294907&FRAGMENT-CONTENT)

Log ind (/user/login?)

destination=/boeger/AltingkommerigangsterenMazzacanisf%C3%B8rstesagroman) for

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

at anmelde

u=http://litteratursiden.dk/boeger/AltingkommerigangsterenMazzacanisf%C3%B8rstesagroman&title=Alting
kommer igen : gangsteren Mazzacanis første sag)Tweet (<https://twitter.com/intent/tw>it=http://litteratursiden.dk/boeger/AltingkommerigangsterenMazzacanisf%C3%B8rstesagroman&title=Alting
kommer igen : gangsteren Mazzacanis første sag)+http://litteratursiden.dk/boeger/AltingkommerigangsterenMazzacanisf%C3%B8rstesagroman&title=Alting
kommer igen : gangsteren Mazzacanis første sag)

En kaotisk rundtur i det grusomme bandelandskab i støvlelandets hæl.

TAGS:

BØRNEFORNOGRAFI (/TAXONOMY/TERM/1513) HASH-HANDEL (/TAXONOMY/TERM/30900)

KLAMER (/TAXONOMY/TERM/33501) MAFIA (/TAXONOMY/TERM/6753)

MAFVEN (/TAXONOMY/TERM/6754) NARRIKRIMINALITET (/TAXONOMY/TERM/7568)

NARRIKRIMUSLINGE (/TAXONOMY/TERM/7572) SELVLEGT (/TAXONOMY/TERM/14187)

ANMELDELSE

10 sep.21

(/users/ojvind-
fritjof-arnfred-0)Af Ojvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-
fritjof-arnfred-0)

Skribent

En kaotisk rundtur i det grusomme bandelandskab i støvlelandets hæl.

Man skal ikke lade sig narre af den danske udgaves funky gule forside eller de "Asterix og Obelix-agtige" karakterbeskrivelser der pryder bogens første sider; 'Alting kommer igen' er ikke nogen børnebog. Det er derimod en kaotisk og barsk beskrivelse af et miljø, der mest af alt ligner en parallel dimension med sin egen voldelige logik og vrangvendte retskaffenhed.

Asterix-sammenligningen er nu alligevel ikke hentet ud af den tynde luft, for på mange måder føles denne atypiske sejlgarmsbombe af en kriminalroman som at læse en klassisk tegneserie. Det hele er så "over the top" i tempo og indviklethed, at man får en fornemmelse af, at der inderst inde gemmer sig et velment forsøg på at ramme virkelighedens gangstere frem for The Godfathers romantiske anti-helte. Det lykkes bare ikke helt. Hos Palmisano er personerne stadig karikaturer, plottet skyder til alle sider og kun få heldige går uskadt fra detonationen.

Vores hovedperson, den revolversvingende og porchekørende smågangster Mazzacani, (måske er navnet afledt af "amazzare", der betyder "at dræbe" på italiensk, og "cane", der betyder "hund") er en underlig antihelt. Han bliver viklet ind i et makabert magtspil mellem bandeledere, hvor intet er som det ser ud. En af de store bossers barnebarn er blevet kidnappet, og Mazzacani skal hjælpe med at finde hende igen, før det er for sent. Mazzacani er i midlertid, takket være sin fortid som leder af den nedlagte udbrudbande *Banda Dei Santi*, i mafiens sorte bog; så hist og pist dukker der en bevæbnet skygge fra fortiden op som også lige skal håndteres, alt imens uret tikker over den bortførte piges triste skæbne.

Ud over alt dette er der et politisk sideplot til hele historien. Noget om legalisering af rusmidler til medicinsk brug - jeg vil ikke forsøge at redegøre for det her, for jeg forstod det ikke. Måske et forsøg på at skabe plads til politisk realisme?

Endnu mindre forstod jeg sub-plottets forbindelse til den i forvejen hæsbæsende historie, der udspiller sig over bogens kun 222 sider - hvilket i øvrigt også omfatter det indledende noteapparat med ordforklaringer, kort og karakterbeskrivelser.

Det går med andre ord stærkt i Mazzacanis verden. Så stærkt at man måske først kan sige noget egentligt om bogens kvaliteter og mangler, når man har et bedre indtryk af hele den serie, som 'Alting kommer igen' er første bind af. Lige nu føles det mest som om, jeg er ved at anmelde en HBO TV-serie efter kun at have set første episode.

Et andet TV-element, der ville fungere bedre med visuel hjælp - på bog bidrager det blot til at mudre indtrykket yderligere - er den skiftende synsvinkel. Ved hvert afsnit skal man på ny orientere sig i, hvem der taler og lytter, og hvor de befinder sig, ud over at fange hvad de siger. Det er ikke lige nemt altid.

Heldigvis, har man lyst til at sige, er bogen godt oversat. Sproget står på intet tidspunkt i vejen for læsningen, og det er godt, for plottet gør allerede alt, hvad det kan.